

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-155/22
29.03.2022. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Олге Пековић, председника већа, Мирјане Војиновић и Ружице Ђурђевић, чланова већа, са записничарем Радицом Карић, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, у саизвршилаштву, у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Крушевцу и браниоца окривљеног, АА, адвоката Љубодрага Вуковића из Крушевца, изјављеним на пресуду Вишег суда у Крушевцу К-30/21 од 27.12.2021. године, у седници већа одржаној, сходно одредби члана 447 став 1 и 5 Законика о кривичном поступку, дана 29.03.2022. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Крушевцу и браниоца окривљеног АА, адвоката Љубодрага Вуковића из Крушевца и пресуда Вишег суда у Крушевцу К-30/21 од 27.12.2021. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К-30/21 од 27.12.2021. године, која је јавно објављена дана 29.12.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ), у саизвршилаштву у вези члана 33. КЗ, па је осуђен на кану затвора у трајању од 4 (четири) године и 5 (пет) месеци коју ће издржати по правноснажности пресуде, а у коју казну му се, сходно одредби члана 63. став 1. КЗ, урачунава време проведено у притвору, почев од 30.07.2021. године, па до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција.

Истом пресудом окривљеном је, на основу члана 87. КЗ, у вези одредбе члана 246. став 8. КЗ, изречена мера безбедности – одузимање предмета, па је од окривљеног трајно одузета опојна дрога „канабис“ тзв. „марихуана“, упакована у 12 пакета умотаних у ПВЦ фолију укупне нето тежине 11 килограма и 795, 28 грама, која је привремено одузета од окривљеног по потврди о привремено одузетим предметима у КП СБПОК 03/2 – 3 број 30/21 -1 од 30.07.2021. године, са којима ће се, по правноснажности одлуке, поступити у складу са одредбама Закона о извршењу кривичних санкција.

Побијаном пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, те да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара, као и на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 635,22 динара, а Вишем јавном тужилаштву у Крушевцу, на име трошкова кривичног поступка тог тужилаштва, износ од 64.030,00 динара, све у рок од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

- Виши јавни тужилац у Крушевцу, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеном изрећи казну затвора у дужем трајању и изрећи му меру безбедности одузимање предмета - путничког моторног возила (марке „Ауди“, тип „А6“, регистарских ознака NP) и

- бранилац окривљеног, адвокат Љубодраг Вуковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Тражио је да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

Бранилац окривљеног је дао одговор на жалбу јавног тужиоца, са предлог да се наведена жалба одбије као неоснована.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, поднеском КТЖ-169/22 од 14.03.2022. године, предложио је да Апелациони суд у Крагујевцу, одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног, усвоји жалбу Вишег јавног тужиоца у Крушевцу и преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног осудити на раније предложену казну затвора у дужем трајању, односно у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци и истом изрекне мера безбедности – одузимање предмета и то путничког возила марке „Ауди“ тип „А6“, регистарских ознака NP -....., које је употребљено за извршење кривичног дела.

Апелациони суд у Крагујевцу одржао је седницу већа, у смислу одредаба члана 447 Законика о кривичном поступку (ЗКП), у одсуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Љубодрага Вуковића, и Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, уредно обавештених, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом коју је сходно одредби члана 467 став 1 ЗКП испитао, у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је имајући у виду и мишљење и предлог Апелационог јавног тужиоца из напред наведеног писаног поднеска, нашао:

Жалбе су неосноване.

Побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, бранилац жалбом указује да је побијана пресуда заснована на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати а што се односи на саслушање окривљеног АА (и сада правноснажно осуђеног ББ), од стране полицијских службеника у присуству бранилаца по службеној

дужности, а без изричите изјаве да ли ће узети браниоца по свом избору, на који начин је поступљено супротно одредбама члана 289 ЗКП и у вези са члановима 68 и 85 став 3, 4 и 5 ЗКП, те је и записник о саслушању окривљеног требало издвојити из списка. С тим у вези, бранилац указује и да је окривљеном повређено право на одбрану, позивајући се при томе и на одредбе члана 349 и 350 ЗКП, тврдњом да је кривични поступак вођен супротно одредби члана 16 став 2 ЗКП.

Изнети жалбени наводи браниоца окривљеног, оцењени су неоснованим. Наиме, увидом у записник о саслушању, тада осумњиченог АА, Ку.бр. 525/21 од 31.07.2021. године, утврђује се да су пре давања исказа окривљеном саопштена његова права из члана 68 став 1 ЗКП (права окривљеног) и омогућено њихово коришћење, као и права из члана 69 став 1 ЗКП (права ухапшеног), чиме је испуњена претпоставка за законито саслушање окривљеног из члана 85 став 2 ЗКП. Потом је окривљени позван да се изјасни о својим правима, између осталог, и о праву да се брани уз стручну помоћ браниоца у складу са ЗКП, што подразумева право на изабраног браниоца или, уколико га не изабере, на браниоца по службеној дужности – адвоката Драгана Михаиловића, са којим је обавио поверљив разговор у трајању од 5 минута, након чега се окривљени изјаснио да жели да изнесе своју одбрану, што је и учинио у присуству свог браниоца по службеној дужности, о чему је сачињен напред наведени записник о саслушању окривљеног, Ку.бр.525/21 од 31.07.2021. године, а који записник су окривљени и његов бранилац по службеној дужности, адвокат Драган Михаиловић, потписали без примедби. По оцени Апелационог суда, уколико упозорење дато окривљеном и његово изјашњење о присуству браниоца из члана 85 став 3 ЗКП, експлицитно није констатовано у записнику о саслушању окривљеног позивањем на наведену законску норму, суд процењује, у сваком конкретном случају, да ли упозорење органа поступка и изјашњење окривљеног испуњавају стандард прописан одредбом члана 85 став 3 ЗКП, а од које процене суда зависи да ли записник о саслушању окривљеног представља законити или незаконити доказ. У конкретном случају, наведена упозорења дата окривљеном АА од стране органа поступка и његово изјашњење у присуству браниоца по службеној дужности, у свему испуњавају стандарде прописане одредбом члана 85 став 3 ЗКП, а због чега оспоравани записник Ку.бр. 525/21 од 31.07.2021. године, о саслушању окривљеног АА и одбрана окривљеног дата на овом записнику представљају законите доказе.

По оцени Апелационог суда, а супротно жалбеним наводима браниоца окривљеног, правилан је закључак првостепеног суда да се валидност материјалног доказа –потврде о привремено одузетима, 03/2-3 30/21 од 30.07.2021. године (којом приликом је од окривљеног одузето 12 пакета зелене биљне материје сумњиве на опојну дрогу марихуану упаковане у ПВЦ фолију укупне тежине око 12,75 кг и једна ПВЦ торба беле боје са црним и црвеним рајсфершлусом), не доводи у сумњу, будући да су наведени предмети од органа поступка привремено одузети, у складу са одредбом члана 147 ЗКП, а с тим у вези и окривљеном издата потврда, сходно одредби члана 150 став 1 ЗКП, о чему су у побијаној пресуди, на страни 15. дати јасни разлози које прихвата и овај суд.

Апелациони суд је нашао да побијана пресуда садржи разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, о којима не постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих записника. Наиме, у образложењу побијане пресуде, о свим чињеницама које су предмет доказивања наведени су јасни и

међусобно непротивречни разлози, из којих се поуздано утврђује на који начин је окривљени извршио предметно кривично дело, затим који докази потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд исте ценио, а што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају утврђења првостепеног суда, па се стога неосновано жалбом браниоца окривљеног првостепена пресуда побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП. Такође, током првостепеног поступка није учињена ни битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 3 ЗКП, тврдњом да суд није применио или је неправилно применио неку одредбу овог законика, а што се односи на предлагање доказа од стране одбране и поступање првостепеног суда, а што није било одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде. Стога су жалбени наводи браниоца окривљеног, и у овом делу, оцењени неоснованим.

Кроз жалбени основ који се тиче битних повреда одредаба кривичног поступка, бранилац окривљеног жалбом оспорава утврђено чињенично стање, оспоравајући правилност оцене изведених доказа. С тим у вези, указује се, поред осталог, да је неприхватљив став првостепеног суда којом прихвата одбрану, сада осуђеног ББ, а не окривљеног АА, тврдећи при томе да се чињенична утврђења у побијаној пресуди заснивају на одбрани саокривљеног ББ, који је са јавним тужиоцем закључио споразум о признању кривичног дела, као и на садржини потврде о привремено одузетим предметима, указивањем и да окривљени није имао сазнања да ће ББ (сада осуђени), у Прешеву од НН лица преузети било какву опојну дрогу, јер да је знао, сигурно је да га не би возио својим возилом и себи правио било какав проблем.

Наведени жалбени наводи браниоца окривљеног не доводе у питање закључак првостепеног суда у погледу оцене доказа изведених у току поступка, нити доводе у питање чињенично стање које је утврђено током поступка.

Свестрано и пажљиво је првостепени суд оценио изведене доказе, сходно обавези прописаној одредбом члана 419 став 2 ЗКП, што је све предмет разлога побијане пресуде, па је доводећи исте у везу са свим изведеним, у пресуди побројаним, анализираним и оцењеним доказима, правилно и потпуно утврдио све чињенице које су биле одлучне за правилно решење ове кривичне ствари, на основу чега је извео и правилан закључак да је окривљени извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које је осуђен побијаном пресудом, а имајући у виду и да се у жалби браниоца окривљеног не наводе нове чињенице и околности које првостепени суд у току поступка није ценио.

Закључак у погледу кривице окривљеног, првостепени суд је извео правилном оценом исказа, сада осуђеног ББ, односно са садржином записника о исказима овог осуђеног саучесника у кривичном делу, је обављено упознавање, у смислу одредбе члана 406 став 1 тачка 5 ЗКП, прочитан на главном претресу пред првостепеним судом (који је током поступка био доследан у својој тврдњи да је са окривљеним АА постигао договор, да су се видели пре поласка у Прешево јер он није имао своје возило, а возачка дозвола му је од стране полицијских службеника одузета, да је рекао окривљеном АА да треба да иду за пошиљку марихуане тешку око 10 кг и за то му обећао 500 евра које ће му дати када он буде наплатио новац у износу од 1000 евра, који је договорио са НН лицем након испоруке опојне дроге, као и да је окривљени АА све време знао због чега иду у Прешево и да је пристао „из прве руке без приговора“, након чега су критичног дана и кренули из Новог Пазара ка Прешеву,

путничким возилом марке „Ауди А6“, власништво окривљеног АА, који је тим возилом и управљао, које чињенице је изнео и приликом саслушања код Вишег јавног тужиоца у Крушевцу (дана 01.08.2021, године и 03.09.2021. године), при којој тврдњи је остао и приликом суочења са окривљеним АА, у просторијама Вишег јавног тужиоца у Крушевцу, дана 23.09.2021. године. Његов исказ је првостепени суд правилно довео у везу са одбраном окривљеног АА (који није спорио да је извршен претрес његовог возила, да је претходно прибављена наредба за претрес која му је уручена, да је приликом претреса његовог возила пронађена торба у којој се налазило 12 пакета обмотаних у пвц фолију, да је он заједно са ББ присуствовао мерењу, да је потписао 4 потврде о привременом одузимању тих пакета, у којима се налазила зелена биљна материја сумњива на опојну дрогу марихуану, укупне тежине око 12,75 кг, као и једна пвц торба беле боје са црним и црвеним линијама са рајсфершлусом), који је тврдио да није знао да се у торби налази предметна опојна дрога, а да је окривљени ББ имао мотив да га терети), након чега је извео закључак о извесности постојања свих одлучних чињеница везаних за извршење предметног кривичног дела, који закључак је, насупротив жалбеним наводима браниоца окривљеног, изведен не само на основу исказа сада осуђеног ББ, те потврде о привремено одузетим предметима, већ оценом свих осталих изведених доказа, који су правилно оцењени од стране првостепеног суда, на основу савесне оцене сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима, у смислу одредбе члана 419 став 2 ЗКП.

За своје закључке у погледу оцене свих изведених доказа, па и исказа, како, сада већ осуђеног ББ који је дао у просторијама Вишег јавног тужиоца у Крушевцу, тако и одбране окривљеног АА који је на главном претресу своју одбрану изменио тврдећи да није имао сазнања да ће ББ (сада осуђени), у Прешеву од НН лица преузети било какву опојну дрогу, првостепени суд је, сходно одредби члана 428 став 8 ЗКП, у образложењу побијане пресуде, на странама 12. (пасус 4. и 5.) и 13. (пасус 1. и 2.), навео јасне разлоге које у свему прихвата и овај суд, као другостепени, и на исте упућује, налазећи да се наведени закључци не доводе у сумњу жалбеним наводима браниоца окривљеног који се, по оцени овог суда, суштински своде на сопствену оцену изведених доказа, другачију од оне коју је дао првостепени суд, због чега су жалбени наводи, и у овом делу, оцењени неоснованим.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, првостепени суд је дао разлоге због којих је одбио предлоге одбране, поред осталих, и предлог за испитивање сведока ВВ, чији се исказ жалбом истиче, па су жалбени наводи браниоца окривљеног, како у овом делу тако и у делу где су одбијени и остали предлози одбране, оцењени неоснованим.

Дакле, чињенично стање у првостепеном поступку је правилно и потпуно утврђено, како у погледу чињеница које чине објективна обележја предметног кривичног дела, тако и у погледу оних који се тичу кривице окривљеног АА (предметно кривично дело је извршио са директним умишљајем), а квалификацијом противправне радње окривљеног по члану 246 став 1 КЗ, првостепени суд је правилно применио кривични закон, па су жалбени наводи браниоца окривљеног којима се првостепена пресуда побија и због повреде кривичног закона, такође оцењени неосновани.

Побијајући првостепену пресуду због одлуке о кривичној санкцији, жалбом браниоца окривљеног се указује да је окривљеном изречена непримерено

строга кривична санкција, на који начин је првостепени суд у знатној мери удовољио предлогу јавног тужиоца, који је неаргументован и неоснован.

С друге стране, жалбом јавног тужиоца, који првостепену пресуду побија само због одлуке о кривичној санкцији, се указује да је првостепени суд преценио значај олакшавајућих околности, док довољан значај није дао отежавајућим околностима, а пре свега количини опојне дроге коју је окривљени преносио, као и мотив због чега је кривично дело извршено (лака и брза зарада новца).

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а ценећи жалбене наводе, како браниоца окривљеног тако и јавног тужиоца, Апелациони суд је нашао да је првостепени суд, и у овом делу, правилно одлучио, правилном применом одредаба члана 54 КЗ, ценећи као олакшавајуће околности да је породичан, отац једног малолетног детета, до сада неосуђиван, па је ценећи у смислу отежавајуће околности, тежину извршеног кривичног дела, јачину угрожавања заштићеног добра (количина опојне дроге тзв. марихуана од 11 кг и 795,28 грама), правилно окривљеног осудио на казну затвора у трајању од четири године и пет месеци у коју казну му се, сходно одредби члана 63 став 1 КЗ, урачунава и време проведено у притвору од 30.07.2021. па до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, имајући при том у виду и степен кривице окривљеног.

И по налажењу овог суда, изреченом казном затвора се према окривљеном може постићи сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција прописане одредбом члана 4 став 2 КЗ.

За своје опредељење да окривљени буде осуђен, као у изреци побијане пресуде, првостепени суд је дао довољне и јасне разлоге у првостепеној пресуди, а како се жалбом јавног тужиоца који тражи строжије кажњавање, и жалбом браниоца окривљеног који, у суштини, тражи блаже кажњавање окривљеног, не наводе нове чињенице и околности које првостепени суд није имао у виду приликом одлучивања о кривичној санкцији, нити се изнетим жалбеним наводима доводи у сумњу правилност одлуке првостепеног суда у овом делу, то су наведене жалбе оцењене као неосноване.

Како је мера безбедности, кривична санкција, сходно одредби члана 4 став 1 КЗ, то је овај суд исту испитао по службеној дужности, (члан 451 став 2 ЗКП), те је нашао да је изречена мера безбедности – одузимање предмета, изречена у складу са чланом 87 КЗ, у вези са одредбом члана 246 став 8 КЗ.

Такође, правилно првостепени суд није прихватио предлог јавног тужиоца да се према окривљеном изрекне мера безбедности одузимање предмета у односу на путничко моторно возило марке „Ауди А6“, регистарске ознаке NP, о чему су у побијаној пресуди дати јасни разлози, које прихвата и другостепени суд, због чега је и предлог јавног тужиоца изнет у жалби, да се наведено предметно возило одузме, оцењен неоснованим.

Правилна је и одлука првостепеног суда у делу одлуке о трошковима кривичног поступка који се жалбом браниоца окривљеног посебно не образлаже, због чега су жалбени наводи браниоца окривљеног, и у овом делу, оцењени као неосновани.

Са изнетих разлога на основу члана 457 ЗКП, Апелациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Радица Карић, с.р.

Председник већа-судија,
Олга Пековић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић